

ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΑΡΧΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ
TENDERS REVIEW AUTHORITY

Λεωφ. Γρίβα Διγενή 81-83, 2ος όροφος, Τ.Θ. 24820, 1304 Λευκωσία
Τηλ.: 22445100, Φαξ: 22445107, Email: tra@aap.gov.cy, Web: www.tra.gov.cy

Προσφυγή Αρ. 41/2023

Μεταξύ:

NEDECO ELECTRONICS LTD

Αιτητών

ν.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ

Αναθέτουσας Αρχής

**Αναθεωρητική Αρχή
Προσφορών:**

Ανδρούλα Πούγιουρου, Πρόεδρος
Κάριν Γεωργιάδου, Μέλος,
Ανδρέας Καρύδης, Μέλος
Πάρις Κωνσταντινίδης, Μέλος
Χριστίνα Σαββίδου, Μέλος

Αιτητές:

NEDECO ELECTRONICS LTD

Αντιπροσωπεύθηκε από τους:

1. Μάριο Λοϊζίδη δια Λοϊζίδης & Οικονόμου Δ.Ε.Π.Ε., Δικηγόρο Αιτητών
2. Λουκιανό Ράφτη, Εκτελεστικό Διευθυντή Αιτητών

Αναθέτουσα Αρχή:

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΥΠΡΟΥ

Αντιπροσωπεύθηκε από τους:

1. Ειρήνη Μπριάνα δια Προύντζος & Προύντζος Δ.Ε.Π.Ε., Δικηγόρο Αναθέτουσας Αρχής
2. Κώστα Ιωάννου, Αν. Βοηθός Μηχανογράφησης
3. Μάριο Φωκά, Λειτουργό Πανεπιστημίου Κύπρου
4. Θεόδωρο Θεοδώρου, Αν. Λειτουργός Πανεπιστημίου

Ημερομηνία έκδοσης Απόφασης.: 14 Φεβρουαρίου 2024

Α Π Ο Φ Α Σ Η

Με την παρούσα προσφυγή η εταιρεία NEDECO ELECTRONICS LTD («Οι Αιτητές») ζητούν όπως η απόφαση του Πανεπιστημίου Κύπρου («η Αναθέτουσα Αρχή») με την οποία η προσφορά τους στα πλαίσια του διαγωνισμού με αρ. UCY-2022-031-ΥΠΥ – Προμήθεια εξοπλισμού και Υπηρεσιών Ασύρματης επικοινωνίας (Ασύρματο Δίκτυο) («ο Διαγωνισμός») απορρίφθηκε και η σύμβαση ανατέθηκε στην εταιρεία LOGICOM SOLUTIONS LTD είναι άκυρη, παράνομη και στερημένη οποιασδήποτε νομικής ισχύος, λόγω παράβασης του ισχύοντος δικαίου.

Ο διαγωνισμός προκηρύχθηκε μέσω του Ηλεκτρονικού Συστήματος σύναψης συμβάσεων (www.eprocurement.gov.cy) στις 11.01.2023 με ημερ. λήξης των προσφορών την 21.02.2023. Η Αναθέτουσα Αρχή στις 20.01.2023 κοινοποίησε αντίγραφο της προκήρυξης του διαγωνισμού, αντίγραφο των εγγράφων του διαγωνισμού και την αντικειμενική εκτίμηση της σχετικής δαπάνης στο Γενικό Ελεγκτή της Δημοκρατίας. Επίσης στις 14.02.2023 ανήρτησε στο σύστημα e-procurement τη Διευκρινιστική Τροποποιητική Επιστολή Αρ. 1 και Διορθωτική Προκήρυξη, οπότε δόθηκε ως νέα ημερομηνία λήξης της προθεσμίας υποβολής των προσφορών η 07.03.2023. Ακολούθησαν στη συνέχεια η ανάρτηση στο σύστημα e-procurement της Διευκρινιστικής Τροποποιητικής Επιστολής Αρ. 2 και της Διευκρινιστικής Τροποποιητικής Επιστολής Αρ. 3 στις 23.02.2023 και 24.02.2023 αντίστοιχα.

Συνολικά υποβλήθηκαν έξι προσφορές μεταξύ των οποίων και εκείνη των Αιτητών, οι οποίες διαβιβάστηκαν στην Επιτροπή Αξιολόγησης, η οποία υπέβαλε την Έκθεση της στο Συμβούλιο Προσφορών και Οικονομικών στις 06.10.2023. Εισηγήση της Επιτροπής Αξιολόγησης ήταν η ανάθεση της σύμβασης στον οικονομικό φορέα LOGICOM SOLUTIONS LTD, που ικανοποιούσε τους όρους και τις τεχνικές προδιαγραφές του Διαγωνισμού, για το ποσό των €924.592,80 πλέον Φ.Π.Α. ως τη χαμηλότερη τιμή. Η Επιτροπή Αξιολόγησης απέρριψε ταυτόχρονα τις προσφορές των υπόλοιπων προσφοροδοτών λόγω μη συμμόρφωσης τους με τις απαιτήσεις των τεχνικών και επαγγελματικών ικανοτήτων. Ειδικότερα σ' ό τι αφορά την προσφορά της εταιρείας Cablenet Communication Systems PLC αυτή απορρίφθηκε λόγω του ότι ο Μηχανικός Πληροφορικής της Ομάδας Έργου δεν ήταν κάτοχος πιστοποιητικού επαγγελματικού τίτλου· εκείνη της Newcytech Business Solutions Ltd γιατί δεν υποβλήθηκαν το σχετικό πιστοποιητικό επαγγελματικού τίτλου του Μηχανικού Πληροφορικής της Ομάδας του έργου και αναλυτική κατάσταση μαζί με τις αντίστοιχες συστατικές επιστολές που να τεκμηριώνουν την εμπειρία στην υλοποίηση συναφών συμβάσεων· εκείνη της CBS IT SYSTEMS CYPRUS LTD γιατί δεν υπήρχε συμμόρφωση με τον όρο 2.2.1 και με άλλες τεχνικές απαιτήσεις· τέλος εκείνη της GCC Computers Ltd γιατί δεν ικανοποιούσε τον όρο 2.5.1 εφόσον προκύπτουν περιορισμοί στα ζητούμενα χαρακτηριστικά.

Κατόπιν δοθείσης παράτασης, με τη συγκατάθεση των προσφοροδοτών, της ισχύος του Διαγωνισμού, το Συμβούλιο Προσφορών και Οικονομικών κατά τη συνεδρία

του στις 16.10.2023 αφού μελέτησε την υποβληθείσα Έκθεση Αξιολόγησης και εξέτασε όλα τα ενόπιον του στοιχεία αποφάσισε την κατακύρωση της προσφοράς στην εταιρεία LOGICOM SOLUTIONS LTD, για τους λόγους που αναφέρονται στην Έκθεση, απόφαση που κοινοποιήθηκε σε όλους τους προσφοροδότες.

Η Αναθέτουσα Αρχή με την επιστολή της ημερ. 26.10.2023 ενημέρωσε σχετικά τους Αιτητές για την πιο πάνω απόφαση της, πληροφορώντας τους επιπρόσθετα ότι η δική τους προσφορά απορρίφθηκε λόγω μη συμμόρφωσης της στις απαιτήσεις τεχνικών και επαγγελματικών ικανοτήτων, με αποκλίσεις από τους ουσιώδεις όρους του διαγωνισμού 2.5.1, 1.5.1 και 5.4.3 του Πίνακα Προσφοράς και Συμμόρφωσης (Έντυπο 8).

Οι Αιτητές αντέδρασαν με την καταχώρηση της παρούσας προσφυγής, προβάλλοντας διάφορους λόγους προς υποστήριξη της ακύρωσης της προσβαλλόμενης απόφασης, οι οποίοι όμως συμπλέκονται. Εισηγούνται συγκεκριμένα ότι η απόφαση λήφθηκε κατά παράβαση του Περί Ρύθμισης των Διαδικασιών Σύναψης Δημοσίων Συμβάσεων και για Συναφή Θέματα Νόμου του 2016 (Ν.73(Ι)/2016) και των περί του Συντονισμού των Διαδικασιών Σύναψης Δημοσίων Συμβάσεων, Προμηθειών, Έργων και Υπηρεσιών (Γενικών) Κανονισμών του 2007 (ΚΔΠ 201/2007), καθώς επίσης και του Περί των Γενικών Αρχών του Διοικητικού Δικαίου Νόμου του 1999 (Ν.158(Ι)99)· ότι αποτελούσε περαιτέρω προϊόν πλάνης ως προς την ορθή ερμηνεία των όρων του διαγωνισμού και τα

γεγονότα, εσφαλμένης αξιολόγησης των πραγματικών γεγονότων και της προσφοράς των Αιτητών, έλλειψης αιτιολογίας και δέουσας έρευνας και μη τήρησης άρτιων πρακτικών ότι παραβιάζει περαιτέρω τις αρχές της ισότητας και της χρηστής διοίκησης, της καλής πίστης και της αναλογικότητας και τέλος ότι στηρίχθηκε σε εξωγενή στοιχεία.

Από την άλλη η δικηγόρος της Αναθέτουσας Αρχής υποστήριξε πλήρως την προσβαλλόμενη απόφαση σε όλες της τις πτυχές, προβάλλοντας επιπρόσθετα, με παραπομπή σε νομολογία και συγγράμματα, θέμα μη νομιμοποίησης των Αιτητών προσβολής της απόφασης κατακύρωσης της προσφοράς στον επιτυχόντα προσφοροδότη, λόγω του αποκλεισμού τους από το Διαγωνισμό, ενόψει μη συμμόρφωσης τους με ουσιώδεις όρους του Διαγωνισμού.

Έχοντας εξετάσει τις εκατέρωθεν εισηγήσεις επί του θέματος της μη νομιμοποίησης των Αιτητών προσβολής της κατακύρωσης της προσφοράς, καταλήξαμε πως προέχει η εξέταση του ζητήματος αυτού.

Αποτελεί πάγια νομολογιακή αρχή ότι προσφοροδότης ο οποίος δεν τηρεί με ακρίβεια τους όρους του διαγωνισμού αποκλείεται και δεν έχει έννομο συμφέρον ούτε να διεκδικήσει την προσφορά, ούτε να αμφισβητήσει την κατακύρωση σε άλλο προσφοροδότη. Δηλαδή, αποκλεισθείς προσφοροδότης λόγω παραβίασης όρων του Διαγωνισμού μπορεί να προσβάλει μόνο το δικό του αποκλεισμό και όχι κατά πόσον

η προσφορά που εν τέλει επιλέγηκε πληρούσε ή όχι τους όρους του Διαγωνισμού (βλ. **Αναθεωρητική Αρχή Προσφορών – v – ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΕΛ.ΝΙ.Α. ΚΟΚΚΙΝΟΣ LTD (2017) 3 ΑΑΔ 73, Δημοκρατία – v- Μάριος Θεοχαρίδης (2008) 3 ΑΑΔ 488**).

Στην υπόθεση **Αναθεωρητική Αρχή Προσφορών – v- Podium Engineering Ltd (2016) 3 ΑΑΔ 32**, τονίστηκε ότι η Αναθεωρητική Αρχή, επιφορτισμένη να εξετάσει τη νομιμότητα αποφάσεων της Αναθέτουσας Αρχής ως ιεραρχικά ανώτερο όργανο, οφείλει να ελέγξει το νόμιμο μιας προσφοροδότης εταιρείας και της προσφοράς της. Και παράλληλα να κρίνει ως «προεξάρχον ζήτημα το έννομο συμφέρον» του προσφοροδότη του οποίου η προσφορά αποκλείστηκε ως εκτός προδιαγραφών.

Όπως έχει αποφασιστεί στην υπόθεση **THE ONISI Ltd -v – Κυπριακής Δημοκρατίας, Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 202Α/10 ημερ. 13.02.2017**, με αναφορά στη μέχρι τότε νομολογία:

«Το έννομο συμφέρον αποτελεί αδήριτη προϋπόθεση για την άσκηση οποιασδήποτε προσφυγής στη βάση του Άρθρου 146 του Συντάγματος (Χατζησωτηρίου κ.ά. v. Δημοκρατίας (2008) 3 Α.Α.Δ. 524). Το βάρος ύπαρξης εννόμου συμφέροντος φέρει πάντοτε ο αιτητής (βλ. την υπόθεση Χατζηγιωάννου κ.ά. v. Κοινοτικού Συμβουλίου Ακρωτηρίου κ.ά. (2015) 3 Α.Α.Δ. 259, ECLI:CY:AD:2015:C388). Εάν η ακύρωση ούτε θα ωφελήσει ούτε θα βλάψει τον αιτητή, τότε η προσφυγή κρίνεται απαράδεκτη. (Βλ. Ioakim v. Limassol Municipality (1970) 3 C.L.R. 170 και Demetriou a.o. v. Republic (1985) 3 C.L.R. 1853, 1861)».

Δεν έχει αμφισβητηθεί ότι αποφασιστικός παράγοντας για την εξέταση του συγκεκριμένου ζητήματος αποκλεισμού των Αιτητών είναι η ορθή ερμηνεία των όρων που η Αναθέτουσα Αρχή έκρινε ότι δεν ικανοποιούσε η προσφορά των

Αιτητών, για την οποία οι δικηγόροι των δύο πλευρών προβάλλουν εκ διαμέτρου αντίθετες εκδοχές.

Οι Αιτητές με την αγόρευση του δικηγόρου τους για το θέμα ερμηνείας των όρων 1.5.1 και 2.5.1 του Διαγωνισμού, που είναι πανομοιότυποι, δίδοντας έμφαση στην πρόταση «τουλάχιστον μια (1) θύρα» που υποδηλώνει, κατά την άποψη τους, ότι το σημείο πρόσβασης μπορεί να διαθέτει πέραν της μιας θύρας με δυνατότητα PoE (IEEE 802.3at ή af) υποστήριξαν ότι η προσφορά τους, που προνοεί δύο θύρες με την απαιτούμενη δυνατότητα, ήταν πλήρως σύμφωνη με τους όρους αυτούς οπότε δεν τίθεται θέμα παραβίασης των όρων. Καταλογίζουν δε ευθύνη στην Αναθέτουσα Αρχή ότι δεν ζήτησε διευκρινίσεις.

Η δικηγόρος της Αναθέτουσας Αρχής συμφώνησε με την πιο πάνω ερμηνεία που προσδίδουν οι Αιτητές στους όρους 1.5.1 και 2.5.1 ως προς την πρόνοια για τον αριθμό των θυρών, διευκρίνισε όμως ότι η απόκλιση αφορούσε στην πρόνοια που ακολουθούσε «χωρίς οποιουδήποτε περιορισμούς στα ζητούμενα χαρακτηριστικά», εξηγώντας ότι σύμφωνα με τα υποβληθέντα τεχνικά φυλλάδια των Αιτητών είναι μεν απαραίτητη η πρόνοια για δύο θύρες αλλά προκύπτουν περιορισμοί στα ζητούμενα χαρακτηριστικά της συσκευής.

Στο σημείο αυτό κρίνουμε σκόπιμο όπως παραθέσουμε αυτούσιο το περιεχόμενο των όρων 2.5.1 και 1.5.1 του Διαγωνισμού που, επαναλαμβάνουμε, είναι πανομοιότυποι, για σκοπούς καλύτερης παρακολούθησης:

2.5.1. και 1.5.1

«Το σημείο πρόσβασης θα πρέπει να διαθέτει τουλάχιστον μία (1) θύρα Gigabit Ethernet η οποία να έχει δυνατότητα PoE (IEEE 802.3at ή af), χωρίς οποιουδήποτε περιορισμούς στα ζητούμενα χαρακτηριστικά.

Ζητείται επίσης η δυνατότητα PoE τροφοδοσίας δια μέσου των switches είτε με power injector του ίδιου κατασκευαστή».

Χρήσιμη επίσης κρίνουμε την παράθεση του σχετικού αποσπάσματος από την Έκθεση Αξιολόγησης, που αναφέρεται στους λόγους για τους οποίους η Επιτροπή Αξιολόγησης έκρινε ότι υπήρχε απόκλιση από τις απαιτήσεις του όρου 1.5.1:

«Η απαίτηση 1.5.1 ζητά όπως η προσφερόμενη θύρα Gigabit Ethernet να έχει δυνατότητα POE IEEE 802.3at ή af χωρίς οποιουδήποτε περιορισμούς στα ζητούμενα χαρακτηριστικά του προϊόντος. Σύμφωνα με το τεχνικό φυλλάδιο, για τη λειτουργία του προσφερόμενου εξοπλισμού απαιτείται η ταυτόχρονη τροφοδοσία από δύο (2) θύρες 802.3at με συνολικό μέγιστο power consumption 42W «input dual IEEE 802.3at POE»

Ως εκ τούτου δεν πληρείται η προδιαγραφή 1.5.1. στην οποία ζητείται η κάθε προσφερόμενη θύρα Ethernet να έχει δυνατότητα PoE IEEE 802.3at ή af και να τροφοδοτεί αυτόνομα τη συσκευή χωρίς οποιουδήποτε περιορισμούς στα ζητούμενα χαρακτηριστικά της.

Να αναφέρουμε ότι το σενάριο τροφοδοσίας της κάθε συσκευής με δύο (2) ταυτόχρονες θύρες θα απαιτούσε όπως η Αναθέτουσα Αρχή κάνει χρήση διπλάσιου αριθμού θυρών Ethernet από την πλευρά του ενεργού εξοπλισμού που διαθέτει αλλά και διπλάσιων πριζών δικτύου (network sockets) στα σημεία εγκατάστασης του προσφερόμενου εξοπλισμού ασύρματης πρόσβασης.

*Η Επιτροπή λαμβάνοντας υπόψη τα πιο πάνω, αποφάσισε ότι η απόκλιση που παρουσιάζεται στην τεχνική προσφορά του Οικονομικού Φορέα NEDECO LTD είναι **πολύ σημαντική** εφόσον αφορά την ρευματοδότηση του προσφερόμενου προϊόντος και τη μη συμβατότητα αυτής με τις τεχνικές προδιαγραφές οι οποίες λαμβάνουν υπόψη την υποδομή ρευματοδότησης του ΠΚ».*

Σ' ότι αφορά τη μη συμμόρφωση στην απαίτηση 2.5.1, στην Έκθεση της η Επιτροπή

Αξιολόγησης αναφέρει τα εξής:

«Η απαίτηση 2.5.1 ζητά όπως η προσφερόμενη θύρα Gigabit Ethernet έχει δυνατότητα POE IEEE 802.3af ή at χωρίς οποιουδήποτε περιορισμούς στα ζητούμενα χαρακτηριστικά της συσκευής. Σύμφωνα με το τεχνικό φυλλάδιο, ο προσφερόμενος εξοπλισμός μπορεί να λειτουργήσει με μια θύρα PoE IEEE 802.3at με μείωση όμως στα χαρακτηριστικά λειτουργίας των κεραιών της σε 2X2 και στις τρεις συχνότητες λειτουργίας (tri radio downgrade to 2X2).

Λαμβάνοντας υπόψη την προδιαγραφή 2.2.1 όπου ζητείται «Η συσκευή θα διαθέτει τουλάχιστον 4X4 χωρικά διαχωρισμένες κεραιές Πολλαπλών Εισόδων και Εξόδων (4x4:4 MMO Multiple-Input and Multiple-Output) με 4 spatial streams, τόσο στα 2.4 GHz όσο και στα 5 GHz» αυτό το σενάριο λειτουργίας της συσκευής δεν είναι αποδεκτό αφού θα επέφερε υποβάθμιση (downgrade) σε ζητούμενα χαρακτηριστικά λειτουργίας της.

Εναλλακτικά σύμφωνα με το τεχνικό φυλλάδιο, για τη λειτουργία του προσφερόμενου εξοπλισμού χωρίς περιορισμούς στα ζητούμενα χαρακτηριστικά απαιτείται ταυτόχρονη τροφοδοσία από δύο (2) θύρες 802.3at με συνολικό μέγιστο power consumption 45W «input dual IEEE 802.3at POE». Αυτό δεν πληροί την προδιαγραφή 2.5.1 στην οποία ζητείται η κάθε προσφερόμενη θύρα Ethernet έχει δυνατότητα PoE IEEE 802.3at ή af και να τροφοδοτεί αυτόνομα τη συσκευή χωρίς οποιουδήποτε περιορισμούς στα ζητούμενα χαρακτηριστικά της.

Να αναφέρουμε ότι το σενάριο τροφοδοσίας της κάθε συσκευής με δύο (2) ταυτόχρονες θύρες θα απαιτούσε όπως η Αναθέτουσα Αρχή κάνει χρήση διπλάσιου αριθμού θυρών Ethernet από την πλευρά του ενεργού εξοπλισμού που διαθέτει αλλά και διπλάσιων πριζών δικτύου (network sockets) στα σημεία εγκατάστασης του προσφερόμενου εξοπλισμού ασύρματης πρόσβασης.

Η Επιτροπή λαμβάνοντας υπόψη τα πιο πάνω, αποφάσισε ότι η απόκλιση που παρουσιάζεται στην τεχνική προσφορά του Οικονομικού Φορέα NEDECO ELECTRONICS LTD είναι πολύ σημαντική εφόσον αφορά την ρευματοδότηση του προσφερόμενου προϊόντος και τη μη συμβατότητα αυτής με τις τεχνικές προδιαγραφές οι οποίες λαμβάνουν υπόψη την υποδομή ρευματοδότησης του ΠΚ»

Είναι νομολογιακά γνωστή η αρχή ότι οι κανόνες ερμηνείας εγγράφων στόχο έχουν τη γραμματική ερμηνεία συμπληρωμένη από την αντίληψη που δημιουργείται σ' ένα κοινό άνθρωπο, η δε πρόθεση των μερών εξάγεται από τη γλωσσική διατύπωση

(βλ. **Transnatco Ltd v Superclima Eng. Ltd (2010) 1 (A) ΑΑΔ 643, Καρατσιώλης**

– v- **Royal Sports Betting Ltd (2008) 1 (A) ΑΑΔ 669 και Μελίνα Αλκιβιάδη – v- The Philips College, Πολ. Εφ. Αρ. 310/11, ημερ. 21.03.17**). Ειδικά σ’ ότι αφορά τους όρους προσφορών αυτοί ερμηνεύονται στενά και αυστηρά χωρίς να επιτρέπονται παρεκκλίσεις, ώστε όλοι οι προσφοροδότες να τυγχάνουν ίσης μεταχείρισης (βλ. **Νικόλας – v- Δημοκρατίας (2011) 3 (B) ΑΑΔ 583**).

Στην πρόσφατη υπόθεση **LOGICOM SOLUTIONS LTD – v- Αναθεωρητικής Αρχής Προσφορών, Έφεση κατά Απόφασης Διοικητικού Δικαστηρίου, Υπ. Αρ. 23/18, ημερ. 11.01.2024**, το Ανώτατο Συνταγματικό Δικαστήριο τόνισε τα εξής ως προς την ερμηνεία όρων διαγωνισμού:

*«Όπου επιχειρείται η ερμηνεία όρου διαγωνισμού, όπως και στην περίπτωση όπου επιχειρείται ερμηνεία όρων της σύμβασης, το κριτήριο είναι η έννοια την οποία μεταδίδει το κείμενο του διαγωνισμού ή και της σύμβασης, ανάλογα με την περίπτωση, στον μέσο λογικό άνθρωπο (βλ. **Amethyst Distributors – v – Ιεράς Μονής Κύκκου (2011) 1 ΑΑΔ 199**). Συνεπώς είναι η εξεύρεση της πραγματικής πρόθεσης του συντάξαντα των όρων του διαγωνισμού ή των συμβαλλόμενων.*

*Αποτελεί βασική ερμηνευτική αρχή ότι όπου το λεκτικό του όρου του διαγωνισμού είναι καθαρό και σαφές, πρέπει να ερμηνεύεται σύμφωνα με τη φυσική και συνηθισμένη του έννοια γιατί αυτό το λεκτικό εκφράζει με τον καλύτερο τρόπο την αληθινή βούληση του συντάξαντα. Όπως έχει υποδειχθεί στην **Αντωνίου – v- Συμβουλίου Κεντρικού Σφαγείου Κοφίνου (2001) 3 ΑΑΔ 164** «το Δικαστήριο έχει υποχρέωση να αναζητήσει το νόημα των όρων του διαγωνισμού χωρίς απόλυτη και δογματική προσήλωση στις λέξεις. Αλλά να δώσει «ερμηνεία – όπου γεννιέται αμφιβολία και υπάρχουν ανοικτές δύο ερμηνείες – η οποία συνάδει με τη λογική».*»

Όπως αναφέρθηκε περαιτέρω από το Εφετείο στην υπόθεση **R. C. RIGHTCLIMA LTD – v – Κυπριακής Δημοκρατίας, Έφεση Κατά Απόφασης Διοικητικού Δικαστηρίου Αρ. 151/2019, ημερομηνίας 31.01.2024**, υιοθετώντας τις αρχές που

τέθηκαν στη LOGICOM (ανωτέρω) τα έγγραφα διαγωνισμού ευλόγως διέπονται από τις ίδιες ερμηνευτικές αρχές όπως οι νόμοι και οι συμβάσεις, συνεπώς ερμηνεύονται κατά τη γραμματική τους ερμηνεία στο πλαίσιο της οποίας προσμετρούνται, σε περίπτωση ασάφειας, τα συμφραζόμενα, έκαστη λέξη θεωρείται ότι προστίθεται σκόπιμα και προτιμάται η ερμηνεία που συνάδει με τη λογική.

Εξετάσαμε με προσοχή τις εκατέρωθεν εισηγήσεις υπό το φως της πιο πάνω νομολογίας και των γεγονότων της υπόθεσης και είναι κατάληξη μας ότι η γλωσσική διατύπωση των όρων 1.5.1 και 2.5.1 είναι καθαρή και σαφής, δίνει δε την εντύπωση στο μέσο λογικό άνθρωπο ότι το σημείο πρόσβασης μπορούσε μεν να διαθέτει περισσότερες από μια θύρες Gigabit Ethernet με την προβλεπόμενη δυνατότητα, χωρίς όμως να τίθενται οποιοδήποτε περιορισμοί στα ζητούμενα χαρακτηριστικά. Αυτή είναι η ακριβής ερμηνεία που αποδίδεται στους δύο πιο πάνω όρους σ' ότι αφορά το σημείο πρόσβασης. Επαναλαμβάνουμε ότι δεν υπάρχει διαφωνία μεταξύ των μερών ως προς την πρόνοια για τον αριθμό των προβλεπόμενων θυρών. Η απόκλιση αναφέρεται, σύμφωνα με το πιο πάνω σχετικό απόσπασμα από την Έκθεση Αξιολόγησης, στο ότι ο προτεινόμενος εξοπλισμός από πλευράς των Αιτητών επιφέρει περιορισμούς σε ζητούμενα χαρακτηριστικά λειτουργίας της συσκευής δηλ. θα απαιτούσε όπως η Αναθέτουσα Αρχή κάνει χρήση διπλάσιου αριθμού θυρών Ethernet από την πλευρά του ενεργού εξοπλισμού που διαθέτει αλλά

και διπλάσιων πριζών δικτύου στα σημεία εγκατάστασης του προσφερόμενου εξοπλισμού ασύρματης πρόσβασης.

Σύμφωνα με πάγια νομολογία η Διοίκηση τεκμαίρεται πως λειτουργεί σύμφωνα με το Νόμο, εκτός όπου καθαρά αποδεικνύεται πως τούτο δεν συμβαίνει.

Έχει δε περαιτέρω αποφασιστεί κατ' επανάληψη ότι η κρίση της διοίκησης επί θεμάτων τεχνικής φύσης ή ειδικών γνώσεων «χαρακτηρίζεται ως ανέλεγκτος» εφόσον δεν συντρέχει πλάνη περί τα πράγματα, κακή χρήση διακριτικής εξουσίας ή δεν προκύπτει έλλειψη αιτιολογίας (βλ. **Ράφτης -v – Δημοκρατίας κ.α. (2002) 3 ΑΑΔ 345** και **P.I.K. v Κεντρική Ασφαλιστική Εταιρεία Λτδ (2017) 3 ΑΑΔ 353**).

Η αξιολόγηση του υλικού όμως όχι μόνο δεν υποχρεώνει το διοικητικό Δικαστή να λάβει θέση επί των τεχνικών διχνογνωμιών, αλλά όπως σχολιάζεται στο **σύγγραμμα της καθηγήτριας Ευαγγελίας Κουτούπα – Ρεγκάκου, Αόριστες και Τεχνικές Έννοιες στο Δημόσιο Δίκαιο, Εκδόσεις Σάκκουλα, 1997, σ. 116**: «... δεν είναι και σε θέση να προβαίνει σε ίδιαν κρίση. Λόγω συνεπώς του προβαδίσματος της διοίκησης σε ειδικές τεχνικές γνώσεις, ο δικαστής θεωρεί τις τεχνικές κρίσεις καταρχήν αποδεκτές. Ο στόχος αυτού του δικαστικού αυτοπεριορισμού είναι να μην παρεμποδίζεται η διαδικασία έγκρισης τεχνικών εγκαταστάσεων αφενός και αφετέρου να μην καθίσταται ο διοικητικός δικαστής ιεραρχικός προϊστάμενος της εγκρίνουσας διοικητικής αρχής». (βλ. **First Elements Euroconsultants Ltd v Δημοκρατίας (2017) 3 ΑΑΔ 936, 944**).

Η εξουσία του δικαστηρίου περιορίζεται σε έλεγχο νομιμότητας της διοικητικής πράξης, ως εύλογα επιτρεπτής υπό τις περιστάσεις και δεν επεκτείνεται στην ουσιαστική κρίση του διοικητικού οργάνου, έστω και εάν το ίδιο θα μπορούσε εύλογα να καταλήξει σε διαφορετικά συμπεράσματα (βλ. **Υπόθεση Αναθεωρητική Αρχή Προσφορών v. Π.Κ. Ιωάννου κ.α. (2016) 3 ΑΑΔ 727 και First Elements Euroconsultants Ltd v Δημοκρατίας (ανωτέρω)**).

Στην υπό κρίση περίπτωση οι Αιτητές δεν προέβαλαν οποιοδήποτε ικανό στοιχείο που να μπορούσε να αμφισβητήσει την κατάληξη της Επιτροπής Αξιολόγησης επί του συγκεκριμένου ζητήματος, με αποτέλεσμα το βάρος απόδειξης να παραμείνει στους ώμους των Αιτητών, δεδομένου βεβαίως και του τεκμηρίου της κανονικότητας υπέρ των πράξεων της Διοίκησης, το οποίο δεν έχει ανατραπεί.

Όπως έχει αποφασιστεί από νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου μόνο προσφορά που δεν πληροί ουσιώδη όρο του Διαγωνισμού είναι άκυρη. Ουσιώδεις δε όροι σε δημόσιες προσφορές πρέπει να εφαρμόζονται αυστηρά ως θέμα ευρύτερης δημόσιας τάξης και συνέπειας (βλ. **G.P. Iron and Wood Makers Ltd -v – Δημοκρατίας (2008) 3 ΑΑΔ 155**). Το κριτήριο για να καθοριστεί κατά πόσο ο όρος της προσφοράς είναι ουσιώδης ή όχι είναι η σημασία που ενέχει η συμμόρφωση με αυτό τον όρο για να αποφασιστεί η κατακύρωση της προσφοράς. Ουσιώδης δηλαδή είναι ο όρος του οποίου η τήρηση είναι αποφασιστικής σημασίας για τη λήψη και το περιεχόμενο της απόφασης (βλ. **Tamassos Tobacco Suppliers – v – Δημοκρατίας (1992) 3 ΑΑΔ 60**). Η προκήρυξη είναι πράξη κανονιστικού περιεχομένου που

δεσμεύει τους διαγωνιζόμενους και τη διοίκηση. Παράβαση ουσιώδους όρου της διακήρυξης συνιστά παράβαση νόμου (βλ. **P.I.K. v Κεντρική Ασφαλιστική Εταιρεία Λτδ (ανωτέρω)**).

Η κρίση κατά πόσο ο όρος ο οποίος παραβιάζεται αποτελεί ουσιώδη ή επουσιώδη πρόνοια, ανήκει στο δικαστή (βλ. υπόθεση **Tamassos Tobacco Suppliers and Co - v - Δημοκρατίας (ανωτέρω) και Φιλίππου Λτδ - v- Δημοκρατίας (2004) 3 ΑΑΔ 389**).

Έχοντας κατά νου την πιο πάνω νομολογία σε συνάρτηση με τα γεγονότα της υπόθεσης, θα προχωρήσουμε να εξετάσουμε τους επίδικους όρους 1.5.1 και 2.5.1 και συγκεκριμένα κατά πόσο αυτοί κρίνονται ουσιώδεις, αποφασιστικής δηλαδή σημασίας, για τη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης.

Όπως είναι διατυπωμένοι οι όροι *«Το σημείο πρόσβασης θα πρέπει να διαθέτει τουλάχιστον μια (1) θύρα χωρίς οποιουδήποτε περιορισμούς στα ζητούμενα χαρακτηριστικά»* υποδηλώνει μια επιτακτική απαίτηση. Επιπρόσθετα, στην Έκθεση Αξιολόγησης τονίζεται η σημασία του όρου και ότι *«η απόκλιση που παρουσιάζεται στην τεχνική προσφορά των Αιτητών είναι πολύ σημαντική εφόσον αφορά την ρευματοδότηση του προσφερόμενου προϊόντος και τη μη συμβατότητα αυτής με τις τεχνικές προδιαγραφές οι οποίες λαμβάνουν υπόψη την υποδομή ρευματοδότησης του ΠΚ»*.

Επιπλέον το ουσιώδες του όρου επιβεβαιώνεται και από το Έντυπο 8 του Πίνακα Προσφοράς και Συμμόρφωσης με τις Τεχνικές Προδιαγραφές, σελίδα 27 όπου στη Σημείωση 3 προνοούνται τα εξής:

«Αν στη στήλη «ΑΠΑΙΤΗΣΗ» έχει συμπληρωθεί η λέξη «ΝΑΙ», που σημαίνει ότι η αντίστοιχη προδιαγραφή είναι υποχρεωτική για τον υποψήφιο ανάδοχο ή ένας αριθμός που σημαίνει υποχρεωτικό αριθμητικό μέγεθος της προδιαγραφής και απαιτεί συμμόρφωση, θεωρούνται ως απαράβατοι όροι και οι προσφορές που δεν καλύπτουν τέτοιες απαιτήσεις απορρίπτονται ως απαράδεκτες.»

Στην προκειμένη περίπτωση στην προσφορά των Αιτητών σ' ότι αφορά τους όρους 2.5.1 και 1.5.1 στην στήλη «ΑΠΑΙΤΗΣΗ» αναγράφεται η λέξη «ΝΑΙ».

Συνεπώς στη βάση των πιο πάνω είναι κατάληξη μας ότι οι όροι 1.5.1 και 2.5.1 συνιστούν ουσιώδεις όρους του Διαγωνισμού μη τήρηση των οποίων θέτει την προσφορά των Αιτητών εκτός του Διαγωνισμού.

Θα προχωρήσουμε στη συνέχεια να εξετάσουμε και τη νομιμότητα του τρίτου λόγου αποκλεισμού των Αιτητών, δηλαδή της μη συμμόρφωσης της προσφοράς τους με τον όρο 5.4.3. που προνοεί τα εξής:

«5.4.3

Η κεντρική μονάδα διαχείρισης θα πρέπει να αναγνωρίζει αυτόματα (auto detect) και να παρουσιάζει ειδοποιήσεις (generate alerts) τουλάχιστον για τα πιο κάτω:

- *Health check (access points)*
- *Hardware failures (access points)*
- *Device restarted (access points)*
- *Device offline (access points)*
- *Power Supply Alarm (access points)*

- *Authentication failure*
- *DHCP failure*
- *DNS failure» »*

Στο σημείο αυτό παραθέτουμε το απόσπασμα από την Έκθεση Αξιολόγησης που αναφέρεται στους λόγους της απόκλισης των Αιτητών από τις απαιτήσεις του όρου

5.4.3:

«Κατά τον έλεγχο του Τεχνικού Φυλλαδίου 10.27 που υπέβαλε ο Οικονομικός Φορέας, σελίδα 1, Cirrus Network Requirements, διαπιστώθηκε ότι η παραπομπή αναφέρεται στα DNS settings της πλατφόρμας Cirrus και δεν σχετίζεται με κανένα τρόπο με αυτόματη αναγνώριση (auto detect) και δημιουργία ειδοποιήσεων (generate alerts) σε περίπτωση σφάλματος στην υπηρεσία DNS (DNS failure) του ΠΚ.

Κατά τον έλεγχο του Τεχνικού Φυλλαδίου 10.5 που υπέβαλε ο Οικονομικός Φορέας, σελίδα 6, Client Attack Detection Policy, Detect DHCP Name Change, διαπιστώθηκε ότι αυτό αφορά την δυνατότητα ανίχνευσης επιθέσεων προερχόμενων από ασύρματους χρήστες και δεν σχετίζεται με κανένα τρόπο με αυτόματη αναγνώριση (auto detect) και δημιουργία ειδοποιήσεων (generate alerts) σε περίπτωση σφάλματος στην υπηρεσία DHCP (DHCP failure) του ΠΚ.

Η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη τα πιο πάνω, αποφάσισε ότι η απόκλιση που παρουσιάζεται στην απαίτηση 5.4.3 της τεχνικής προσφοράς του Οικονομικού Φορέα NEDECO ELECTRONICS LTD είναι σημαντική εφόσον αφορά την ικανότητα ανίχνευσης αστοχίας στις υπηρεσίες DHCP και DNS, σημαντικό εργαλείο σε περίπτωση διερύνησης (troubleshooting) προβλήματος στην υπηρεσία ασύρματης πρόσβασης.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η Επιτροπή εισηγείται όπως η προσφορά του Οικονομικού Φορέα NEDECO ELECTRONICS LTD απορριφθεί».

Εξετάζοντας τον όρο 5.4.3 θεωρούμε ότι το λεκτικό του είναι σαφές ότι δηλαδή η κεντρική μονάδα διαχείρισης θα πρέπει να αναγνωρίζει αυτόματα και να παρουσιάζει ειδοποιήσεις τουλάχιστον για, μεταξύ άλλων, των υπηρεσιών DHCP failure και DNS failure. Σύμφωνα με την Έκθεση Αξιολόγησης, από το μεν τεχνικό

φυλλάδιο 10.27 που υπέβαλαν οι Αιτητές, διαπιστώθηκε ότι η Παραπομπή δεν σχετίζεται με την αυτόματη αναγνώριση και δημιουργία ειδοποιήσεων σε περίπτωση σφάλματος στην υπηρεσία DNS (DNS failure) της Αναθέτουσας Αρχής, από δε το Φυλλάδιο 10.5 ότι επίσης δεν σχετίζεται με αυτόματη αναγνώριση και δημιουργία ειδοποιήσεων σε περίπτωση σφάλματος στην υπηρεσία DHCP (DHCP failure) της Αναθέτουσας Αρχής.

Οι Αιτητές πρόβαλαν τη θέση ότι υπήρξε συμμόρφωση της προσφοράς τους και με τον όρο 5.4.3. Προς υποστήριξη δε της εισήγησης τους αυτής μας παρέπεμψαν σε αριθμό τεχνικών φυλλαδίων στη στήλη «Παραπομπή» στις οποίες, κατά την άποψη τους, υπάρχει η σχετική τεκμηρίωση των απορριφθέντων επί μέρους σημείων του όρου 5.4.3.

Έχουμε εξετάσει τη σχετική εισήγηση με προσοχή ανατρέχοντας στους Διοικητικούς Φακέλους και ιδιαίτερα στην Έκθεση Αξιολόγησης, χωρίς να παραβλέπουμε ότι τα τεχνικά φυλλάδια και οι πρόνοιες που περιέχουν, παραπέμπουν και σε καθαρά τεχνικά θέματα και εξειδικευμένο αντικείμενο.

Από την έρευνα μας αυτή εντοπίζουμε στη Στήλη 3 της Έκθεση Αξιολόγησης που φέρει τον τίτλο Έκθεση Τεχνικής Αξιολόγησης την παράγραφο 3.1. με τον τίτλο «Γενική Αξιολόγηση Τεχνικών Προσφορών» η οποία αναφέρει ότι τα έγγραφα των τεχνικών προσφορών έχουν ελεγχθεί και από τον έλεγχο αυτό κρίθηκε ότι η προσφορά των Αιτητών δεν πληρούσε επίσης τον όρο 5.4.3.

Η σημασία του όρου 5.4.3 ως ουσιώδους είναι δεδομένη εφόσον, σύμφωνα με την Έκθεση Αξιολόγησης, αναφέρεται στην ικανότητα ανίχνευσης αστοχίας στις υπηρεσίες DHCP και DNS, σημαντικό εργαλείο σε περίπτωση διερεύνησης προβλήματος στην υπηρεσία ασύρματης πρόσβασης. Ούτε εξάλλου προβλήθηκε αντίθετος ισχυρισμός από πλευράς Αιτητών.

Σημειώνουμε ότι η κρίση μας επί των πιο πάνω πρέπει να ιδωθεί και υπό το πρίσμα της γενικότερης νομολογιακής αρχής, ότι δηλαδή τα τεχνικά θέματα εμπίπτουν στην αποκλειστική σφαίρα της διοίκησης.

Στην υπό κρίση περίπτωση δεν διαπιστώνουμε κανένα λάθος, καμία παράβαση νόμου, κακοπιστία ή πλάνη αλλά αντίθετα η όλη διαδικασία ήταν απόλυτα νομότυπη και εντός της ευχέρειας του διοικητικού οργάνου.

Οι Αιτητές παραπονούνται επίσης ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν είναι αιτιολογημένη, λήφθηκε χωρίς τη δέουσα έρευνα και ούτε τηρήθηκαν άρτια πρακτικά.

Στην παρούσα περίπτωση η αιτιολογία της κρίσης της Αναθέτουσας Αρχής για αποκλεισμό της προσφοράς των Αιτητών προκύπτει από την ίδια την προσβαλλόμενη απόφαση και συμπληρώνεται από την Έκθεση Αξιολόγησης και το Διοικητικό Φάκελο (βλ. υπόθεση **Ράφτης -v- Δημοκρατίας κ.α.** (ανωτέρω)).

Σύμφωνα με τα πρακτικά της συνεδρίας ημερ. 16.01.2023 κατά την οποία λήφθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση, το Συμβούλιο Προσφορών και Οικονομικών της Αναθέτουσας Αρχής αφού μελέτησε την Έκθεση Αξιολόγησης και όλα τα στοιχεία ενώπιον του και ενημερώθηκε για όλα όσα είχαν προηγηθεί σχετικά με το Διαγωνισμό, αποφάσισε την κατακύρωση της προσφοράς στην εταιρεία LOGICOM SOLUTIONS LTD και απέρριψε εκείνη των Αιτητών, υιοθετώντας τα ευρήματα της Επιτροπής Αξιολόγησης, που καταγράφουμε ανωτέρω, η Έκθεση της οποίας περιέχει και την αιτιολογία της απόφασης.

Η υποχρέωση τήρησης άρτιων πρακτικών κάθε οργάνου που ασκεί διοικητική λειτουργία προκύπτει από τις πρόνοιες του άρθρου 24(1) του Περί Γενικών Αρχών του Διοικητικού Δικαίου Νόμου του 1999 (Ν.158(Ι)/1999). Χωρίς αυτά καθίσταται ανέφικτος ο δικαστικός έλεγχος και η προσβληθείσα διοικητική απόφαση οδηγείται αναπόφευκτα σε ακύρωση.

Στην **Ράφτης ν. Δημοκρατίας κ.ά.** (ανωτέρω) σε σχέση με το ζήτημα των πρακτικών αναφέρονται τα εξής:

*«[...] Έχει νομολογηθεί ότι τα συλλογικά όργανα πρέπει να λειτουργούν σύμφωνα με τις αρχές της χρηστής διοίκησης και να τηρούν πρακτικά των συνεδριάσεων τους (**HjiLouca ν. Republic (1969) 3 C.L.R. 570, Carayiannis ν. Republic (1969) 3 C.L.R. 34, Medcon Construction and Others ν. Republic (1968) 3 C.L.R. 535, Michael ν. Republic (1972) 3 C.L.R. 206, Kyprianou and Others ν. Republic (No. 2) (1975) 3 C.L.R. 187, Ellinas ν. Republic (1975) 3 C.L.R. 248, Ioannou ν. Republic (1977) 3 C.L.R. 61, Eleftheriou and Others ν. Central Bank (1980) 3 C.L.R. 85**). Ωστόσο αποτελεί καλώς θεμελιωμένη αρχή του διοικητικού δικαίου ότι στην απουσία νομοθετικής διάταξης που να ρυθμίζει το θέμα, η μη τήρηση πρακτικών από το συλλογικό όργανο δεν καθιστά, αφ' εαυτής, άκυρη την συγκεκριμένη διοικητική πράξη, εκτός αν η απουσία πρακτικών ή η ασάφεια τους τείνει να στερήσει*

την πράξη της δέουσας αιτιολογίας (Κυριακόπουλος, *Ελληνικό Διοικητικό Δίκαιο*, Τόμος 2, σελ. 26, Στασινόπουλος, *Δίκαιο των Διοικητικών Πράξεων (1951)* σελ. 223, *HjiLouca* (πιο πάνω) στη σελ. 574, *Kyprianou* (πιο πάνω) στις σελ. 193 και 194, και *Ellinas v. Republic* [\(1975\) 3 C.L.R. 248](#), 253, 254).

[...]

[...] Η υποχρέωση των συλλογικών οργάνων εξαντλείται με την τήρηση πρακτικών τα οποία δίνουν μια πλήρη και καθαρή εικόνα των όσων έχουν λάβει χώραν ενώπιον του συλλογικού οργάνου. [...]

Η μη καταγραφή των απόψεων είτε των μελών της Επιτροπής Αξιολόγησης είτε των συμβούλων στα πρακτικά των συνεδριάσεων της Επιτροπής Αξιολόγησης από τη στιγμή που στην Έκθεση Αξιολόγησης καταγράφονται όλες οι ενέργειες, παρατηρήσεις και σχόλια τους σε σχέση με τις προσφορές δεν τίθεται ζήτημα μη τήρησης πρακτικών. Συνεπώς ούτε ο ισχυρισμός αυτός των Αιτητών ευσταθεί σε σχέση με τα πρακτικά».

Στην υπόθεση **ΚΟΙΝΟΠΡΑΞΙΑ Α.Δ.Τ. - ΩΜΕΓΑ Α.Τ.Ε ΟΒΕΡΜΕΥΕΡ**

ΕΛΛΑΣ Ε.Π.Ε. κ.α. – ν- Κυπριακής Δημοκρατίας μέσω Υπουργείου

Συγκοινωνιών και Έργων, Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 42/2015, ημερ. 12.01.22

αντικείμενο εξέτασης, μεταξύ άλλων, υπήρξε και η απουσία πρακτικών από την

Επιτροπή Αξιολόγησης η οποία όμως είχε συντάξει Έκθεση Αξιολόγησης.

Προβλήθηκε από την εφεσείουσα η θέση ότι η τήρηση πρακτικών από την Επιτροπή

Αξιολόγησης ήταν επιβεβλημένη και δεν μπορούσε να αναπληρωθεί με τη σύνταξη

Έκθεσης. Επομένως, κατά την εισήγηση της, το πρωτόδικο Δικαστήριο θα έπρεπε

να ενεργήσει επί της διαπίστωσης ότι δεν υπήρχαν πρακτικά και όχι να

χρησιμοποιήσει την Έκθεση για να αντλήσει πληροφορίες που θα έπρεπε να

προκύπτουν από τα πρακτικά που θα έπρεπε να είχαν τηρηθεί. Το Ανώτατο

Δικαστήριο στην πιο πάνω απόφαση του έκρινε ότι:

«Στην παρούσα περίπτωση η Έκθεση Αξιολόγησης ήταν λεπτομερής και πλήρης και ουσιαστικά περιέχει ό, τι θα αναμενόταν να περιλαμβάνεται σε άρθρα πρακτικά. Το περιεχόμενο της ήταν τέτοιο που παρείχε στο δικαστήριο όλα τα εχέγγυα για να ασκήσει τον αναθεωρητικό του έλεγχο. Απουσίαζε μόνο η επικεφαλίδα «Πρακτικά».

Στις περιστάσεις της υπόθεσης κρίνουμε ότι το γεγονός δεν θα μπορούσε να οδηγήσει σε ακυρότητα τη μετέπειτα απόφαση του Συμβουλίου Προσφορών.

Το Συμβούλιο Προσφορών υιοθέτησε τη θέση της Επιτροπής Αξιολόγησης. Τέτοια εξέλιξη ήταν επιτρεπτή και δεν συνιστά απεμπόληση από το Συμβούλιο της εξουσίας του ή αποποίηση για την άσκηση της και εκτέλεση του καθήκοντος με το οποίο ήταν επιφορτισμένο (Κωνσταντινίδης κ.α. ν Συμβ. Βελτ. Στροβόλου κ.α. (1990 3 (B) Α.Α.Δ. 1544). Η υιοθέτηση έγινε «με βάση την τεκμηρίωση που γίνεται στην έκθεση επαναξιολόγησης». Επομένως κατά πόσο η απόφαση του Συμβουλίου ήταν επαρκώς αιτιολογημένη εξαρτάται από το κατά πόσο η τεκμηρίωση στην Έκθεση της Επιτροπής Αξιολόγησης ήταν τέτοια».

Η υιοθέτηση γνωμοδότησης, όπως στην παρούσα περίπτωση, της Έκθεσης της Επιτροπής Αξιολόγησης ουδόλως απαγορεύεται ακόμα και εάν η αιτιολογία μπορεί να είναι σύντομη. Η αρχή αυτή τέθηκε στην **Κατσούρα -ν- Δημοκρατίας (1989) 3 ΑΑΔ 1728**. Θεωρείται δε ότι η υιοθέτηση έκθεσης καθιστά την αιτιολογία της τελευταίας μέρος της απόφασης (**Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου Επικρατείας (1929-1959 σελ. 193)**). Στην υπό κρίση περίπτωση η Επιτροπή Αξιολόγησης εξέτασε όλες τις προσφορές, περιλαμβανομένης και εκείνης των Αιτητών, μια προς μια, ζήτησε διευκρινίσεις εκεί που έκρινε απαραίτητο και κατέληξε στους λόγους για τους οποίους η προσφορά των Αιτητών δεν ικανοποιούσε τους πιο πάνω όρους του Διαγωνισμού. Συνεπώς δεν τίθεται εδώ θέμα έλλειψης δέουσας έρευνας, ή μη τήρηση άρθρων πρακτικών ως η εισήγηση των Αιτητών.

Ενόψει όλων των πιο πάνω είναι κατάληξη μας ότι η προσφορά των Αιτητών δεν ήταν έγκυρη, εφόσον δεν ανταποκρίνετο στους ουσιώδεις όρους του Διαγωνισμού 1.5.1, 2.5.1 και 5.4.3, με αποτέλεσμα ο αποκλεισμός των Αιτητών να κρίνεται ως νόμιμος.

Η κρίση μας αυτή εμποδίζει τους Αιτητές να προσβάλουν την κατακύρωση της προσφοράς στον επιτυχόντα προσφοροδότη, ελλείψει εννόμου συμφέροντος (βλ. **Δημοκρατία -v- Α.Κ. Χατζηιωάννου & Υιοί (ανωτέρω)**). Η πιο πάνω διαπίστωση μας είναι καθοριστική για την τύχη της προσφυγής.

Η Προσφυγή απορρίπτεται.